



LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba, Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.



JULIÁ GAYARRE.

Primer tenor de la companyia lírica del Gran Teatro del Liceo.



LOS OBRERS DE DEBÓ.



L' Congrés obrer del Teatro del Circo ha respost la Reunió obrera del Circo eqüestre: á la véu insensata de la utópia, ha contestat la véu de la rahó, del bon sentit y de l' honradés.

Ja sabiam nosaltres que la classe obrera catalana era modelo de sensatés, y de recte judici.

Y la classe obrera catalana no era la que assistia al Congrés, sino la que vá assistir á la reunió del diumenje.

En ella cinch oradors, modestos fills del treball, ab aquella paraula senzilla y fácil, que es filla del cor y de la inteligencia, ván trassar un cami per arribar á la redenció de la classe obrera. Prop de tres mil obrers aplaudian ab entussiasme aquells raigs de llum consoladora.

L' un vá defensar l' instrucció, com á medi de redimir á l' obrer de la primera esclavitud, qu' es l' ignorancia. Instruhimnos, deya, no ab l' ensenyansa que 'ns volen dar los reaccionaris, per treure partit de nosaltres, sino ab l' ensenyansa práctica, racional, apropiada al nostre ofici y á la nostra calitat de ciutadans. Fundém un Ateneo de la classe obrera: demaném l' aussili dels homes de ciencia y de tots los cors filantrópichs, sigan de la classe que sigan, que á totes las classes tant ó més que á la nostra 'ls convé que l' obrer siga ilustrat y tinga conciencia.

L' altre condemnava ab energia l' indiferentisme polítich, aquesta idea malévola importada del Congrés de Bassilea, que ja una vegada 'ns ha fet perdre llibertats é institucions, necessaries á la vida del obrer, com l' aire atmosféric es necessari á la vida dels pulmons. ¿Cóm es possible que 'ns reunim y que 'ns associém, sense procurar la existencia de un estat polítich que garanteixi aquestos drets?—Ah! Nos hém de corretjir dels errors d' altres temps: mentres nosaltres eram indiferents á la politica, los carlins assolavan la montanya y la reacció en las capitals maquinava la mort de aquellas libertats volgudas, per las quals los nostres pares havian dat la seva sanch á dolls. ¿Y quina politica ha de ser la nostra, més que la democrática, que estableix lo sufragi universal y regoneix tots los drets humans? ¡Ah! Fémho tot ab la rahó y ab la llum. La dinamita y 'l punyal no crean institucions: la conciencia y la convicció las crean y las consolidan. Siguéu benévols ab totes las situacions que garantisin l' us dels nostres drets, comensant per l' actual que deixa reunirnós.

Un altre s' ocupava de las huelgas y las condemnava

en principi per estèrils y perturbadoras. ¡Tant de bó, deya, que 'ls capitals immensos qu' hém consumit inútilment ab las huelgas, haguessem tingut intel·ligència per emplearlos en la cooperació! Desgraciadament las huelgas serás necessàries, mentres no s' estableixi 'l Jurat mixto d' obrers y patrons, ab lo qual pugan armonisarse de una manera formal y baix responsabilitat pèl que falti, lo capital y la mà d' obra. Mentres tant instruhimnos perque al menos tindrem convicció y sabrem lo qu' hem de demanar. No basta voler una cosa, es precis tenir consciència de lo que 's vol. Tinguem prudència y cordura, y considerem que pèl treballador una huelga es com un plet: fins quan s' hi guanya s' hi pert.

Un altre demanava l' associació estreta y solidaria de tots los treballadors: si 'ns associem serem forts dintre del dret y de la justícia. La associació es la religió del treballador, y avuy per avuy no més que associats podrem resistir las coalicions dels fabricants.

Un altre, en fi, resumia en un magnífich discurs, aquestas hermosas tendències. Nosaltres, deya, no veim a fer la guerra ni als obrers, ni als que no son obrers; no venim a combatre unas teorias, ni a exposarne de altres: venim a trassar reglas de conducta que creyem bonas y oportunas: venim a demanar llibertat per dir honradament lo que volèm y lo que sentim, é igualtat dintre del dret, per realisarho.

Tal vá ser la reunió obrera de las societats confederadas.

Las ideas que ván emitirse las escriuriam nosaltres ab lletres d' or en todas las cantonadas. Ellas marcan un camí segur, no per lograr una felicitat qu' en aquest mon es impossible, ja que ni 'ls homes més rics y poderosos la coneixen; pero si una millora pèl treballador y per la societat en general. Lo progrés en las ideas porta un progrés en las costums y en la societat; y per aixó no hém de voler que 'ls homes elevats baixin al nivell de 'ls infelissos, sino que 'ls infelissos d' avuy s' alsin fins al nivell dels elevats.

Los oradors del diumenje, sense demostrar odís contra las demès classes, demanant lo concurs de tothom per instruhirse y millorarse, mostrantse enamorats de aquesta llibertat política que ha tingut la virtut de convertir los esclaus y 'ls siervos en homes lliures, renegant-ab valor d' aquellas utopias seductoras professadas per molts infelissos victimas propiciatorias de una dotzena de jesuitas de brusa, utopias que si no fossen irrealisables, serian criminals; los oradors del diumenje, los ciutadans Nuet, Caparó, Solá, Viza y Pamies mereixen 'l agraïment de la classe obrera y l' aplauso de todas las personas rectas é imparcials.

La Campana de Gracia 'ls hi tributa ab tota l' ànima, y si com créu realisan la formació del *A teneo de la classe obrera* l' aplauso que 'ls hi dirigirà será un donatiu de cent volums per la biblioteca, com á recort de un gran dia y tribut desinteressat á una gran idea. P. K.



I ha un parell de diputats que desitjan que 'l Govern, si acás lo Papa 's véu obligat á anarse'n de Roma, l' hi deixi elegir pera establirse, una població d' Espanya. ¡Si aixó arribés á succehir! ¡Quinas rivalitats entre 'ls pobles! Un:—¡Ey! ¡Vingui al meu carré! Un altre:—¡Vingui al meu barri! (Jo, com que no 'l pagaré, no cal pas que m' hi encaparrí.)

Al pendre possessió de la Presidencia del Congrès, lo Sr. Posada Herrera vá dir que sobre las institucions y sobre Espanya hi havia passat un buf. Podia haver anyadit que sobre 'ls espanyols hi han passat molts bufas.

De tots modos, aixó del buf nos explica un fenómeno que may haviam comprés. Ara ja sabem perqué aquí hi ha tantas cosas que 's refredan. Es pe'l buf que ha passat sobre las institucions y sobre Espanya. Ja cal que la situació vaja á consultá á bons fisichs, perque un senzill refredat fá torná á molts homes tisichs.

Ha succehit en lo Gran Teatro del Liceo lo que ja teniam previst: tres representacions de la *Favorita*, tres plens colossals. Lo palco del oncle y 'l quart pis á vessar. Gayarre es l' héroe de la funció. Té una véu feno-

menal. Hi havia minas d' or y de plata: ell tè á la garganta una mina de brillants. ¡Quina manera de prodigar las delicadesas, y sobre tot quina facilitat més pasmosa en l' emissió de las notas!

Verger es un barítono que desde un principi s' ha guanyat la voluntat del públich. Es un modelo de bon gust y d' expressió.

La Pasqua, es especialment en las escenas dramáticas, está també admirable. Hi ha que véurela y sentirla sobre tot en lo quart acte.

Y com si tot aixó no bastès, lo mestre Faccio dirigeix l' orquesta. ¡Vaja, senyors de l' empresa, ho fan bé! Jo fins tinch por que 'n farán massa y que la pobresa de més de quatre filarmónichs está en perill. Perque digan ¿qui se 'n está d' anar al Liceo?

Aquesta nit vá la *Dimorah*.

Al Circo s' ha estrenat *La cova dels orbs*, ópera catalana del Mestre Sanchez Gabanyach. Un conjunt de música sàbia molt ben instrumentada, y al final una decoració admirable dels Srs. Urgellés y Moragas. L' ópera agrada á molts; pero la decoració agrada á tothom.

S' ha constituït la Diputació catalana. S' ha pres lo pols á tots los diputats per Catalunya, en materias de protecció y libre-cambi, y resulta que un d' ells ha perdut la paraula, y que un' altre tè la febre libre-cambista.

Lo Sr. Fabra y Floreta no vol respondre; pero en la cara se l' hi coneix que tè febres intermitents. Quan tractavan d' eligirlo ja ho varem dir:—Ja 't coneix, Floreta, que 't dius libre-cambista.

L' altre que s' ha declarat es lo Sr. Azcárraga, diputat per Solsona, y fill adoptiu de aquella ciutat. Com á fill de *Sol-sona* vol sonar sol.

No duptem que veurá lograts los seus desitjos: los que van adoptar lo 'l treuran de casa ó 'l tornaran al Hospici.

S' ha presentat lo projecte de ferro-carril de Canfranc. Als comissionats del Noguera Pallaresa se 'ls han donat esperansas; pero quan ha vingut l' hora de cumplirlas, las esperansas s' han desfet com lo fum de una locomotora.

Pobles de la provincia de Lleyda: ¿Vos abandona 'l govern? Apuntéuho á la llista y per fer lo carril no 'us refiéu més que de vosaltres mateixos, y contéu ab l' apoyo de Catalunya.

No perdéu més temps ab los gitanos blanchs de Madrid.

Un tros del discurs del Papa als pelegrins italians: «Lo Papa, 'l vostre pare, viu entre 'ls seus enemichs. La seva autoritat es vilipendiada per una premsa grossera. Fins se l' aménassa ab ocupar lo Vaticano per obligarlo á una presó més dura ó bé al desterro.»

Aquest párrafo y algun altre recordan los esperpentos de Pio IX.

Peró l' home que pensi una mica veurá que la tolerancia del govern italiá permetent que s' expressi d' aquesta manera es la condemnació més terminant d' aquestas exageracions.

A Irlanda hi ha gran rebombori. A causa de haver sigut pres l' agitador Parnell, lo poble ha cremat los retratos de Mr. Gladstone, y en un *meeting* al qual van assistirhi cinquanta mil personas, van donarse crits de «Visca la República irlandesa.»

¿Qué ho fá que tots los pobles qu' están malalts demanan lo mateix remey?

¡Que digan lo que vulgan! Als Estats Units saben lo que 's pescan.

Are han inventat la manera de que 'ls joves y las noyas s' entengan sense necessitat de preliminar inútils.

Se dona un ball ó bé una reunió, y cap al final, las noyas escriuhen en un paperet lo nom del jove que 'ls agrada, y 'ls joves fan lo mateix respecte de las noyas. Se tiran los paperets á un' urna y 's procedeix á l' escrutini.

Naturalment: hi ha papers que s' avenen y papers que difereixen. Aquests últims son destruits sense donarne compte, los primers se fan públichs.

—Marieta estima á n' en Miquel.—Miquel estima á la Marieta.

La concurrencia aplaudeix, y allá davant del públich en Miquel y la Marieta se donan paraula de casament.

«Lo temps es or», diuhen los americans, y hém de confessar que l' estolvian.

Lo número 5 es fatal.

Aquí tenen la *quinta*, qu' es lo desconsol y la ruina de no pocas familias.

Aquí tenen los manaments de la lley de Déu: lo *quint* no matarás.

Si encare hi faltès alguna cosa, 'l Sr. Camacho está preparant lo restablement de la base *quinta*.

Traducció literal de un periódich carlí: «S' están fent grans preparatius en lo Vaticano per la canonisació de quatre nous sants, tres mascies (*varones*) y una femella (*hembra*), tots perteneixents a l' ordre franciscana.»

Jo 'm creya que 'ls sants se feyan al Cel y are resulta que 's fan á la terra.

Aquí d' aquell epigrama: «Santo que fuistes higuera de cuyos higos comi; los milagros que tu hagas que me los claven aquí.»

CARTA

D' UN MORT Á UN VIU.

Estimat Comas: T' escrich per deixarte ben probat que jo, bo y mort y enterrat, no hi deixat de serte amich. Aquí 'l dimecres vinent estém de festa major: per lo tant, si no tens por, t' hi convido formalment.

Encara que ja fá fresca sembla que será animada, perque diu que aquesta anyada han vingut molts morts de gresca.

Per ara ja en varios ninxos s' están fent obras en gran, y hasta 's conta que hi haurán balls de senyors y de pinxos.

Ben mirat, es natural que aflúixem un poch la brida, perque, fill, la nostra vida es molt tontota y bestial.

Sols en dugas ocasions deixém los nostres niuhets; l' endemá dels panelllets y en los dias d' eleccions.

Crech inútil insistí respecte á la invitació: se bé qu' ets un bon minyo y que pensas molt en mí.

Sobre tot hém de parlar del estat de la política, perque me 'n fassas la crítica y 'm diguis com vé y com vá.

Ja se que desde 'l febré estéu sense canovistas, y que ara hi ha 'ls fusionistas y que tot marxa tant bé.

Tú 'm pintarás mot per mot los detalls d' aquesta broma, pues ja sabs que soch un home que vull sapiguerho tot.

Després també 'm contarás de qué vé aixó de parlarse d' estirarse y arrossarse, y no se qué de cert llas.

Hasta 'l dimecres. Espero que 'l meu prech no será en vá, y que al fi 't podré abraçá lo teu amich—Baldomero.

—Per la copia literal. C. GUMÁ.



ADA ménos que vintiquatre projectes ha presentat a las Corts lo senyor Camacho.

¡Lo senyor Camacho! ¡Lo ministre que 's cuyda de vuydarnos las butxacas!

¡Y pujan á vintiquatre!

¡Oh! vintiquatre maneras de fernos esquitxar los quartets.

—No tinga por, me deya un que la sab molt llargat á qui comunicava jo 'ls meus temors sobre aquest punt.—Aquesta trepa dels ministres fan molt soroll de boixets y pocas puntas: de tot ne diuhen projectes. Molts vegadas escriuhen un preàmbul qu' espanta y un articulat que dona rodaments de cap, total ¿perqué? Per cambiar lo color dels sellos de correu, ó 'ls botons de las levitas dels guardias civils.

¿Tindrà rahó aquest senyor? Prompte ho veurém... y aixís siga. Ell diu que no tinga por, y las camas ja 'm fan figa.

¡Aleluya! Lo senyor Alonso y Martinez ja ha trobat solució al assumpto de la lley del matrimoni.

Si 's casan per la Iglesia, val.
Si 's casan pe'l civil, val.
¿No es veritat que per pensarse aquestos arreglos no hi ha necessitat de ser un advocat de la talla del ministre de Gracia y Justicia?
Tant se valdria que digués:
—«Es legitim y legal qualsevol matrimoni, ja 's fassa per la Iglesia, pe'l civil..... ó pe'l carrabiner.»
Res: compran taula, llit y dos plats, se 'n van a casa..... y están casats.

Sembla qu' en lloch de la forma «juro guardar fidelitat a la Constitució, etc., etc.», s' adoptarà la forma *prometo*.

Diu lo refran: «A Sants y á minyons, no 'ls prometies que no 'ls dons.»
Pero ja veurán: ni la constitució es santa, ni es minyona.

Lo déficit del any que acabém de passar se calculava en 180 milions y ha resultat que pujava á 424, ó siga una diferencia de 244 milions.

¿Qué farien vostés si tenian procuradors que al donar comptes ho fessin de una manera tant desgabellada?

Jo 'ls ho faria pagar de la seva butxaca.
Y creguin que no anirém bé fins que de la pell dels ministres se 'n fassan las tirketes.

Dos anécdotas fúnebres:
Se tracta de un americano que ha manat construir un suntuós panteon de familia, y al veure'l acabat escriu á la seva senyora que viu á la Habana:

«Querida Pancha: Nuestro panteon está concluido y espero que nos enterrarán en él.. si Dios nos da vida.»

L' altre no es més que un senzill epitafi de un genbre al seu sogre:

«Bajo esta fúnebre losa está enterrado mi suegro; no fui causa de su muerte y, sin embargo, me alegro.»

Lo Terso ha destituhit á Nocedal y ha nomenat director del tinglado carlista al Marqués de Cerralbo.

Are en Nocedal veurá lo qu' es ficarse ab ximplés.
Y en quan al Marqués de Cerralbo ho veurá un altre dia.

Que 's desenganyin: fins que 'l Terso envihi á Espanya unas quantas húngaras lo partit carlí no ballará bé.

En Moret havia de sortir quart vice-president del Congrés y no vá tenir més que 35 vots.

Pesseta y quarto. Trenta quatre vots de jornal y un de propina.

Un amich meu arriba de Portugal, y diu:
—Una de las cosas que més m' han cridat l' atenció han sigut los ferro-carrils, que van á pas de tortuga. Semblan galeras.

—¿Y no sabs perquè ho fan?
—No.
—Com que 'ls portugueses son tan finxados, creuhen que d' aquesta manera 'ls estrangers se figuran que Portugal es una de las naciones més grans de Europa.

A Madrid tractan de fundar l' ópera espanyola. Entre las que han d' estrenarse n' hi ha una de nova titulada *Sagunto*, original del Sr. Llanos.

Jo 'm creya qu' era original de 'n Martinez Campos.

Una ruixada de un neo andalús. No es necessari traduhirla; pero pèl que puga ser obrin los parayguas.

«Sr. Director del *Fénix*:
»El ruido de la bestia revolucionaria ha despertado á los católicos que dormían.

»La hora de combatir ha llegado.
»¡Viva Leon XIII, pontífice y rey!—Viva la Union católica!—*Ramon Franquelo y Romero*.—Málaga 21 de Setiembre de 1881.»

Un consell: Si 'l tal Franquelo vol anar á Roma, no 's descuidi de passar per Sant Boy. Lo número 6 está desocupat.

Al registre civil del districte de Palacio van negarse á inscriure á una nena ab los noms de *Llibertat* y de *Justicia*.

Se compren que al jutje, si no es liberal, l' hi repugni 'l nom de *Llibertat*; pero 'l de *Justicia*!

Un poble de la provincia de Búrgos tenia 18 joves qu' entravan á la quinta y no 'n vá poder presentar més que 8. Los deu restants eran religiosos; y per lo tant ja tenen puesto en los batallons de reserva de Carlos VII.

Jo 'ls faria servir de totas maneres: si no pogués ser de soldats, de capellans de regiment.



D. Mariano es un home molt económic.
Per las festas de familia convida als amichs y á la parentela, y no tingan por que si ell créu que tothom está satisfet, al treure un parell de galls rostits ne par-teixi més que un.

Lo mateix fá si treuhen més de un pollastre ó més de una perdiu, y es inútil que 'ls que l' hi gastan més franquesa se n' hi burlin.

—Amigo, jo soch aixís: obro de aquest modo per gust y per deber.

—¿Y aixó?
—Soch de la Societat protectora dels animals.....

—¿Carambal Y 'ls protegeix matantlos y trayentlos á taula.

—Home, deixim acabar la frase: Soch de la societat protectora dels animals rostits.

A Fransa se celebra una vista pública de una causa célebre. L' acusat es un senyor condecorat ab la créu de la legió de honor.

Lo primer dia de la vista ostenta la condecoració al trau de la livita y 'l fiscal al fer l' acusació exclama:

—Vaja, aquí teniu una mostra de provocació: ab la condecoració al trau sembla que 's burla de la justicia.

Al dia següent continúa la vista. L' acusat vá també, ab la condecoració; pero avants de penetrar á la sala, vacila y se la tréu, per evitarse una nova filípica del fiscal.

—Vaja, exclama aquest al rectificar: ¿Veyéu com ell mateix se condemna? ¿Per qué s' ha tret la condecoració? Perque ja coneix qu' es indigue de portarla.

Un xiste de un periódich francés:
Lo fet passa alguns anys atrás en lo quartel de Inválits de Paris, entre un coix y un manco que havian servit á las ordres de Napoleon.

Los dos veteranos 's troban al péu de l' estátua del gran emperador, la contemplan plens de ternura y 'ls ulls los hi espurnejan.

—Veig que l' estiméu molt á aquest gran home. Jo també.

—¿Y está clar! L' hem d' estimar may siga sino per agra-himent. Al cap de-vall si som inválits ¿a qui ho devém sino á n' ell?

Un senyor vell y xacròs tracta de llogar un pis, y 'l procurador l' hi demana un any adelantat.

—Un any: ¿puch saber perquè se 'm fá aquesta diferencia dels altres inquilinos?

Resposta del procurador:
—Sí senyor, l' amo de la casa desde que 'l vá veure s' ha ficat á la barretina que vosté ha de viure poch mesos, y no vol rahons ab los seus hereus.

En una estació de ferro-carril: está á punt de marxar lo tren.

Un viatjer se despedeix de un amich, per entrar en un compartiment ahont acaba de instalars'hi una senyora molt grassa.

—Adéu, diu, me 'n vaig ab aquesta senyora.

—¿Que potser la coneixes?

—No; pero en cas de un xoque ó de un descarrilament, sempre podré disposar de una bona marfega.



Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.^a—*Pe-tro-li*.
2. MUDANSA.—*Gata, Mata, Rata, Bata*.
3. ANÀGRAMA.—*Mania, Anima*.
4. TRENCA-CLOSCAS.—*Tapu-bocas*.
5. GEROGLIFICH.—*Déu está entre sants*.

Han endevinat totas las soluciones los ciudadanos Aquileta y Niámara; 4 Ratap am, Un tenor del tenor següent. Solatroschs: 3 Pau Pol y Faluga; 2 Ex-bolea n.º 1 y Sargaminas; y 1 Lo més un recluta.



XARADAS.

I.
La mèva sogra 's diu Tot:
coneix á la Tres-segona,
Dos-quatre se 'n diu la dona
que 's casa ab lo mèu nebot.
Vaig comprá un hu-quarta-tres
que canta de nit y dia,
y segons m' escriu la tia
m' enviará un primer inglés.
MICALÓ CODINA Y TORRENTÓ.

II.
Signe aritmétich primera,
dos y tersa consonants.
Lo total es un dels sócios
de la casa dels gegants.
S. R.

TERS DE SÍLABAS.

.. ..
.. ..
.. ..

Primera ratlla, horisontal y vertical, nom de dona; se-gona, un ofici; tercera, lo que tenen las andalusas.
D. MARTÍ.

MUDANSA.

Després de dar un gran tot
en lo carrer del Total,
un bon tot de tot per barba
menjarém ab los companys.
UN QUE NO S' ABRONSA.

GEROGLIFICH.

can can
:
Q
r a n
l a
K
T. OLA.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'is ciudadanos Un proteccionista, Badó, T. Tosalet, Aguilera, Joan de las Cantimplaynas y Sibeca.
Las demes que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tam-poch lo qu' envian los ciudadanos Sambomba, P. Font, E. Gar-rarsó P. Lloveras, Martí Xex, P. Paloma, A. Valldargent, Jaume Traginé Pasta de Sant Joseph, Sicuterat y Frere Llech.
Ciudad Aguilera: Insertarem algun geroglifich y alguna mu-dansa.—Ex-bolea n.º 4: Idem un trenca-caps.—Enemich dels llanuts: Gracias per l' envió.—J. Capdevila: Publicarem la con-versa.—Adlavag Pesoj: Publicarem l' acentígrafo y la mudansa.—Rata d' escriptori Idem la combinació numérica.—Respingoi: Procurarem complaure'l á la major brevetat.—P. Bila: Torruella de Sant Salvador: Lo fet que ns refereix té ja dos mesos de fet-xa: si no 's tractés de una cosa tant atrassada 'n parlaríam.—B. Escudé Vila: Gracias per l' envió del articlet, qu' está molt bé.—M. Saltiveri: Queda servit.—A. E. I. O. U.: Si reproduhissem aquell anunci, l' interessat lograria sense pagar, lo que molts altres pagant no logran de la *Campana*.

ANUNCIS.

MEDICAMENTS DEL DR. WOOM.

NORT-AMERICÁ.

Aixarop lactífich per aumentar la cantitat y cañitat de la Ret. Interessantíssim per mares y didas.
Aixarop pectoral per curar tota classe de Tos y demés enfer-metats del pit.
Aixarop antidiarreich-estomacal per combatrer tota classe de diarreas y malalties del ventrell.
Unichs dipòsits en Barcelona, Genér, Petritxol, n.º 2, Jaraberia y Farmacia de Grau Inglada, Rambla de las Flors n.º 1.

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj*, 20.

ESPECTACLE NACIONAL.



Armonías progressistas-democráticas.